

Saskaņā ar apelācijas iesniedzēju Civildienesta tiesa ir pārsniegusi savas pilnvaras, lemjot par to Beļģijas valsts tiesību normu piemērošanas apjomu, kuras varētu būt piemērojamas šajā lietā.

Otrkārt, Beļģijas Karaliste apgalvo, ka Civildienesta tiesa pārkāpa Kopienas tiesības, kļūdaini novērtējot jauna fakta pastāvēšanu, kurš, saskaņā ar Beļģijas Karalistes viedokli, nav vērtējams saistībā ar Civildienesta noteikumu reformas stāšanos spēkā, bet gan — ievērojot Beļģijas tiesību normas.

Visbeidzot, Beļģijas Karaliste balstās uz pamatu, kas atvasināts no tiesiskās drošības principa pārkāpuma.

**Prasība, kas celta 2007. gada 19. martā —
WWF-UK/Padome**

(Lieta T-91/07)

(2007/C 117/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: WWF-UK Ltd, Godalming (Apvienotā Karaliste)
(pārstāvji — P. Sands, QC, J. Simor, Barrister, R. Stein, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes Regulā Nr. 41/2007 attiecībā uz mencām noteikto kopējo pieļaujamo nozveju (turpmāk tekstā — “KPN”) zonās, uz kurām attiecas Padomes Regula Nr. 423/2004, ar ko nosaka mencu krājumu atjaunošanas pasākumus;
- iepriekšminētajām normām tomēr jāpaliek spēkā, līdz tās aizstāj ar jaunu pasākumu;
- Padome atlīdzina ar prasības celšanu saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta, pamatojoties uz EK līguma 230. pantu, par Padomes Regulā Nr. 41/2007 (turpmāk tekstā — “KPN regula”) ⁽¹⁾ noteikto KPN 2007. gadam attiecībā uz mencām apgabalos, uz kuriem attiecas Padomes Regula Nr. 423/2004, ar ko nosaka mencu krājumu atjaunošanas pasākumus ⁽²⁾ (turpmāk tekstā — “mencu krājumu atjaunošanas plāns”), sekojot Komisijas 2006. gada 5. decembra priekšlikumam ⁽³⁾.

Kopumā prasītāja norāda, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu tiesību kļūdu, nenosakot nulles KPN līmeni, kurš, kā tā norāda, saskaņā ar atbilstošiem zinātnes ieteikumiem, ir nepieciešams, lai krājumi palielinātos, salīdzinot ar šābrīža līmeni, kurā tiem pastāv risks sabrukt un nekad neatgriezties no bioloģiskā viedokļa drošās robežās.

Pirmkārt, prasītāja norāda, ka attiecīgā KPN ir prettiesiska, jo nav tā noteikta atbilstoši mencu krājumu atjaunošanas plāna prasībām. Turklāt, saskaņā ar prasītājas norādīto, gan Padome, gan Komisija, šķiet, ir balstījušās uz Regulas Nr. 2371/2002 ⁽⁴⁾ (turpmāk tekstā — “2002. gada regula”) 20. pantu, pieņemot attiecīgo KPN, nevis uz mencu krājumu atjaunošanas plānu.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka attiecīgā KPN ir prettiesiska, jo tā neatbilst piesardzības principam, kā to prasa mencu krājumu atjaunošanas plāns, 2002. gada regulas 5. panta 3. punkts, 4. pants un 2. panta 1. punkts, Kopējā zivsaimniecības politika, EK līguma 174. pants un ANO 1995. gada līguma 5. un 6. pants.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka attiecīgās KPN pieņemšana nav saprātīga, jo tā ir noteikta tādā līmenī, kurā, saskaņā ar visiem pieejamiem zinātnes pierādījumiem, krājumi vai nu paliks līmenī, kurā tiem pastāv nopietns risks izzust, vai izzudīs.

Ceturtkārt, saskaņā ar prasītāju, Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, pieņemot KPN tādā līmenī, lai sasniegtu politiskus un ekonomiskus mērķus, nevis līmeni, kas nepieciešams, lai sasniegtu mencu krājumu atjaunošanas plāna mērķi — proti, gada laikā, vai īsākajā iespējamā laika periodā pēc šī gada, palielināt mencu krājumus, pārsniedzot līmeni, kurā tiem pastāv pamatots risks izzust.

Turklāt prasītāja apgalvo — ja mencu krājumu atjaunošanas plāns nepieļautu KPN nulles līmeni, plāns pats par sevi būtu prettiesisks, jo tas neatbilstu piesardzības principam.

Papildus prasītāja apgalvo, ka Padome pieļāva kļūdu no tiesiskā viedokļa mencu krājumus Starptautiskās Jūras pētniecības padomes [ICES] VII(d) apgabalā neuzskatot par tādiem, uz kuriem attiecas mencu krājumu atjaunošanas plāns.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 21. decembra Regula (EK) Nr. 41/2007, ar ko nosaka 2007. gada zvejas iespējas un ar tām saistītos nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kas piemērojami Kopienas ūdeņos un — attiecībā uz Kopienas kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi (OV 2007, L 15, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV 2004, L 70, 8. lpp.

⁽³⁾ COM (2006) 774. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV 2002, L 358, 59. lpp.).